

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Tos/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8622010187
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8622010187.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Petra Tobiaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15.11.2022, v trestnej veci proti obvinenému A. B. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zákona, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Svidník sp. zn. 3T/27/2022 zo dňa 07.11.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku **z a m i e t a** sťažnosť obvineného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že podľa § 238 ods. 4 Tr. poriadku v spojení s § 76 ods. 3 a § 72 ods. 1 písm. e) Tr. poriadku obvineného A. B. ponecháva vo väzbe z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, nakoľko dôvody väzby trvajú aj naďalej. Zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. b), c) Tr. poriadku rozhodol, že neprijíma písomný sľub obvineného a ani nenahrádza väzbu obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení obvinený A. B. sťažnosť, ktorú následne prostredníctvom svojho obhajcu aj bližšie písomne odôvodnil. Namietal, že skutok, ktorý je trestným činom podľa § 349 Trestného zákona a ktorý spáchal, je prečinom, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody jeden až päť rokov. Vo väzbe je takmer 6 mesiacov. Podľa jeho názoru už čas strávený vo väzbe je nevyhnutným časom trvania väzby tak, ako to predpokladá § 76 ods. 1 Trestného poriadku. Vo vzťahu k skutku, ktorý spáchal sa ukončilo prípravné konanie, pričom sa priznal k spáchaniu skutku a oľutoval ho. Taktiež navrhoval Okresnej prokuratúre Svidník, aby bolo začaté konanie o dohode o vine a treste, nakoľko sú splnené podmienky pre toto konanie a uzavretie dohody o vine a treste. Okresná prokuratúra Svidník mu len stručne odpovedala, že podľa jej názoru je toto konanie neúčelné bez bližšieho zdôvodnenia. Tesne pred výsluchom o rozhodovaní o trvaní väzby dňa 7.11.2022 mu bola doručená do ústavu na výkon väzby obžaloba a na výsluchu - ešte pred začatím výsluchu - mu bol doručený trestný rozkaz sp. zn. 3T/27/2022, ktorým mu súd uložil okrem iného trest odňatia slobody vo výmere jeden rok nepodmienečne. Ponechal si lehotu na podanie odporu. Domnieva sa, že vo vzťahu k rozhodovaniu o trvaní väzby toto jeho rozhodnutie o ponechaní si lehoty na podanie odporu a tiež súdom uložený trest v trestnom rozkaze mohli mať vplyv aj na rozhodnutie o jeho ponechaní vo väzbe, čo nepovažuje za spravodlivé. Taktiež nepovažuje za spravodlivý a správny postup súdu pri jeho výsluchu, kedy mu ešte pred jeho výsluchom súd doručil trestný rozkaz, v ktorom mu uložil okrem iného trest odňatia slobody vo výmere jeden rok nepodmienečne. Takýto postup súdu ho vedie k záveru, že súd bol ovplyvnený svojím rozhodnutím o trvaní väzby vzhľadom na jeho postup pri ponechaní si lehoty na podanie odporu. Podľa neho takýmto procesným postupom súd obmedzil jeho možnosť v prípade podania odporu opätovne navrhnúť začatie konania o dohode o vine a treste s prokurátorom. Je obvinený za spáchanie trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona tým, že porušil právoplatné neodkladné opatrenie Okresného súdu Svidník č. k. 2C/30/2021-33 zo dňa 5.11.2021. Spôsob/charakter/obsah jeho konania, ktorým spáchal skutok, z ktorého je obvinený,

je neúmerný dĺžke trvania väzby. S poukazom na vyššie uvedené a prednes jeho a jeho obhajcu v konečnom návrhu na výsluchu dňa 7.11.2022 navrhuje, aby sťažnostný súd rozhodol tak, že ho prepustí z väzby na slobodu a väzbu nahradí technickými prostriedkami, dohľadom probačného a mediálneho úradníka a k tomu prislúchajúcimi obmedzeniami. Je ochotný sa podrobovať aj prípadnému uloženému liečeniu. Má 61 rokov a je zamestnaný v pracovnom pomere vo firme C. C.. Má sa kam vrátiť po prepustení z väzby, pretože bydlisko má v obci D., kde býva sám v rodinnom dome.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie napadnutým výrokom uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Krajský súd totiž zistil, že podmienky väzby u obvineného sú naďalej dané a že aj v tomto štádiu trestného konania sú také intenzívne, že jeho väzbu nie je možné nahradiť sľubom a ani dohľadom probačného a mediálneho úradníka.

Z obsahu spisového materiálu je v prvom rade zrejmé, že na obvineného A. B. podal dňa 26.10.2022 prokurátor na Okresný súd Svidník obžalobu. Z nej vyplýva, že proti obvinenému je vedené trestné stíhanie pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zákona a to na tom skutkovom základe, že

- napriek uzneseniu Okresného súdu Svidník č. k. 2C/30/2021-33 zo dňa 05.11.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.11.2021 a ktorým súd rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v zákazoch nevstupovania do bytu E. B., trvale bytom F. G. H. XXX/XX, C., zákaze jej úplného kontaktovania písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami alebo v úmyselnom priblížení sa k E. B. na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, ju dňa 04.12.2021 v čase o 18:57 hod. prostredníctvom SMS správy kontaktoval s textom „E. mal som v živote len teba prosím všetko zlé odpusti Ja všetko zle sám už zabudol Milujem ťa a miloval som v živote len jednu ženu teba prosím neudávaj ma ja to tak cítim neviem bez teba žiť ak už máš niekoho iného povedz budem akceptovať zmeň si číslo a nechaj ma tíško odísť Milujem ťa“ a dňa 05.05.2022 približne od 13:30 hod. zotrval najmenej dve hodiny v areáli Nemocnice arm. generála L. Svobodu Svidník, a.s. so sídlom I. A. H. XXX/X, C., v blízkosti okien J. ambulancie I. K., kde sa s ňou pokúsil stretnúť takým spôsobom, že minimálne 2-krát vstúpil pred vchodové dvere ambulancie a nakukol do jej priestorov, v ktorých poškodená pracuje ako zdravotná sestra a ktorá nebola v ambulancii prítomná, pričom vo svojom konaní pokračoval aj v čase okolo 18:00 hod., keď prostredníctvom hlasovej stanice v bytovom dome na F. G. H. XXX/XX, C. sa minimálne dvakrát dlhým zvonením a následne zaslanou SMS správou doručenou v čase o 18:27 hod. s textom „E.“ snažil s E. B. opäť skontaktovať, čím takto uvedeným konaním A. B. vedome nerešpektoval civilným súdom nariadené opatrenia.

Na podklade uvedenej obžaloby okresný súd dňa 07.11.2022 rozhodol trestným rozkazom, ktorým pre tento skutok uznal obvineného A. B. vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zákona a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne mu uložil aj trest prepadnutia veci – mobilného telefónu. Tento trestný rozkaz ku dňu rozhodovania krajského súdu nenadobudol právoplatnosť.

Trestné stíhanie je proti obvinenému A. B. vedené väzobne, pretože uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Svidník sp. zn. 1Tp/13/2022 zo dňa 23.05.2022, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Tpo/15/2022 zo dňa 14.06.2022, bol z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku vzatý do väzby s tým, že väzba u neho začala plynúť dňa 19.05.2022 o 11:30 hod..

Krajský súd v prvom rade skúmal, či o väzbe po podaní obžaloby bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 238 ods. 4 a § 76 ods. 2 a 3 Tr. poriadku.

Podľa § 238 ods. 4 Tr. poriadku ak je obvinený vo väzbe, rozhodne súd o väzbe prednostne a urýchlene a ak to okolnosti prípadu umožňujú, tak súčasne s rozhodnutím podľa § 239 ods. 1, § 241, § 244 alebo § 331 ods. 1, najneskôr však tak, aby postupom podľa § 76 ods. 10 došlo k rozhodnutiu o väzbe alebo postupom podľa § 76 ods. 3 alebo 4 došlo k právoplatnému rozhodnutiu o väzbe do uplynutia lehoty, ktorá by bola základnou alebo predĺženou lehotou väzby v prípravnom konaní.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. poriadku ak nie je v odseku 8 ustanovené inak, základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov. Prokurátor je povinný prepustiť obvineného na slobodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty, ak nepodá najmenej dvadsať pracovných dní pred jej uplynutím obžalobu, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie tejto lehoty; to neplatí, ak sa lehota väzby posudzuje podľa odseku 8.

Podľa § 76 ods. 3 Tr. poriadku súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodne o väzbe alebo o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní tak, aby v prípade podania sťažnosti proti rozhodnutiu mohol byť spis predložený nadriadenému súdu najneskôr päť pracovných dní pred uplynutím lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo pred uplynutím lehoty väzby v prípravnom konaní; nadriadený súd rozhodne do uplynutia lehoty, ktorá by bola lehotou väzby v prípravnom konaní alebo lehoty, ktorá sa má predĺžiť, inak predseda senátu nadriadeného súdu prepustí obvineného z väzby na slobodu písomným príkazom, ktorý musí byť primerane odôvodnený. Predĺžiť lehotu väzby možno len vtedy, ak návrh podľa odseku 2 bol podaný včas a ak nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania. Predĺženie lehoty väzby môže trvať až sedem mesiacov, lehota väzby v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť dĺžku podľa odseku 7. Pri späťvzatí návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby sa postupuje primerane podľa § 72 ods. 4.

Základná lehota väzby u obvineného A. B. začala plynúť dňa 19.05.2022 a uplynula by tak 19.12.2022. Prokurátor podal obžalobu 26.10.2022. Je tak zrejmé, že obžalobu podal v lehote dlhšej ako 20 pracovných dní pred uplynutím základnej lehoty väzby a že aj okresný súd o väzbe rozhodol včas a v súlade s ust.

§ 238 ods. 4 Tr. poriadku.

Ďalej preto krajský súd skúmal, či sú aj naďalej splnené materiálne podmienky väzby tak, ako ich predpokladá ust. § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku.

Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku môže byť obvinený do väzby vzatý (a rovnako aj ďalej držaný) len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil, a ak vzhľadom na osobu obvineného, povahu alebo závažnosť trestného činu, pre ktorý je trestne stíhaný, nie je v čase rozhodovania o väzbe možné väzbu nahradiť podľa § 80 alebo § 81.

Aj podľa krajského súdu materiálne podmienky väzby sú naďalej dané. Po preskúmaní spisu je potrebné súhlasiť s okresným súdom, že dôvody väzby u obv. A. B. od posledného rozhodovania o väzbe nepominuli, ale že sú stále také závažné, že ho z väzby nie je možné prepustiť.

Naďalej, vzhľadom na obsah dôkazov, doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky stíhaného trestného činu a sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený A. B.. Dôvodnosť trestného stíhania je možné aj v tomto štádiu trestného konania vyvodiť najmä vzhľadom na výpoveď samotného obvineného, ktorý sa ku skutku v podstate priznal, aj keď na druhej strane spáchanie trestného činu bagatelizoval a svoje konanie ospravedlňoval tým, že potom čo bol odsúdený za týranie poškodenej „chcel, aby si poškodenej uvedomila, ako veľmi mu ublížila“ a aby videla, „ako ho zničila“. Skutkové okolnosti uvedené v obžalobe vyplývajú aj zo svedeckej výpovede poškodenej E. B., L. D. a A. B. I., ako aj z SMS-správ z mobilného telefónu obvineného, z informácií o hovoroch, SMS-správach a fotografií obvineného pred pracoviskom poškodenej z mobilného telefónu poškodenej, znaleckých posudkov z odvetvia psychiatria a z odboru psychológia a z uznesenia Okresného súdu Svidník sp. zn. 2C/30/2021 z 05.11.2021, právoplatného 30.11.2021, ktorým obvinenému bolo nariadené, aby nevstupoval do bytu poškodenej, nepriblížil sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov a nekontaktoval sa s ňou písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou a ani inými prostriedkami.

Z týchto, ako aj z ďalších doposiaľ zadovážených dôkazov, je preto aj podľa sťažnostného súdu možné nateraz vyvodiť, že trestné stíhanie obvineného A. B. je vedené dôvodne.

Sťažnostný súd pritom zároveň zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o väzbe súdy nerozhodujú o vine obvineného a že rozhodnutie o väzbe, resp. o ponechaní vo väzbe nie je podmienené existenciou dôkazov bez akejkoľvek pochybnosti preukazujúcich spáchanie trestného činu obvineným, ale že pre takéto rozhodnutie postačuje zistenie skutočností dostatočne odôvodňujúcich podozrenie o spáchaní konkrétneho trestného činu obvineným. Keďže takéto skutočnosti aj v tomto štádiu trestného konania zistené boli, podľa názoru krajského súdu je naďalej splnený tento materiálny predpoklad pre rozhodnutie o väzbe.

Rovnako podľa názoru krajského súdu doposiaľ pretrvávajú aj dôvody tzv. preventívnej väzby uvedené v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku.

Súhlasiť je potrebné s okresným súdom, že v danom prípade naďalej existujú konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že v prípade prepustenia obvineného na slobodu tento by v páchaní trestnej činnosti pokračoval. Tieto skutočnosti spočívajú najmä v okolnostiach spáchania trestného činu a v osobe samotného obvineného. V prvom rade je potrebné poukázať na to, že obvinený bol rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 9T/91/2018 z 11.09.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10To/24/2019 z 11.12.2019 uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zákona spáchaného voči poškodenej, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Napriek tomu, že poškodená v dôsledku tohto trestného činu obvineného trpí posttraumatickou stresovou poruchou, ktorej liečba stále prebieha, obvinený po podmienanom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody 18.10.2021 začal poškodenú kontaktovať. Pokračoval v tom aj po tom, čo mu neodkladným opatrením súdu bolo zakázané kontaktovať poškodenú. Aj keď obvinený pri výsluchu tvrdil, že sa to už opakovať nebude, zároveň svoje konanie bagatelizoval a zodpovednosť prenášal na poškodenú, ktorej by vlastne on mal odpustiť to, že voči nej páchal zločin týrania. Tiež zo znaleckého posudku z odboru psychológia vyplýva neschopnosť obvineného akceptovať koniec manželstva s poškodenou, pri črtách závislej poruchy osobnosti s celkovou nezrelosťou. Aj počas znaleckého vyšetrenia bol obvinený neodkloniteľný, opakujúc, že chce späť svoju rodinu a nebol schopný pripustiť zmenu postoja. Akcentovaný je uňho postoj podozrievavosti a nedôvery, až paranoidity. Schopnosť nazerať sebarefektívne na vlastný podiel zodpovednosti za životné problémy je oslabená, s tendenciou vyvíňovať sa a nepreberať zodpovednosť.

Už z uvedeného sú zjavné sklony obvineného pokračovať v páchaní stíhanej trestnej činnosti. Obavu z pokračovania v páchaní trestnej činnosti však zvyšuje aj skutočnosť, že od opakovaného páchania stíhaného trestného činu ho nedokázala odradiť ani hrozba výkonu zvyšku trestu odňatia slobody po podmienanom prepustení z výkonu trestu, a nezabránil mu v tom ani probačný dohľad a kontrola technickými prostriedkami zariadením na určenie jeho polohy, ktoré mu boli pri podmienanom prepustení nariadené.

Z týchto konkrétnych skutočností je nepochybné, že je možné urobiť naďalej záver o existencii dôvodov preventívnej väzby u obvineného A. B..

Za správne krajský súd považuje aj zistenie okresného súdu, že nie sú dané ani podmienky pre nahradenie väzby písomným sľubom obvineného či dohľadom probačného a mediálneho úradníka. Podľa § 80 ods. 1 písm. b), c) Tr. poriadku sa totiž pre prijatie písomného sľubu obvineného alebo dohľadu probačného a mediálneho úradníka ako náhrady za väzbu vo všeobecnosti vyžaduje, aby bolo možné sľub vzhľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu považovať za dostatočný, resp. aby s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu bolo možné účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediálneho úradníka nad obvineným.

Už len s ohľadom na vyššie uvedené okolnosti prípadu a na osobu obvineného je zrejmé, že nahradenie väzby písomným sľubom či dohľadom probačného a mediálneho úradníka by nebolo dostatočným prostriedkom na nahradenie väzby obvineného. Poukázať je možné opakovane najmä na skutočnosť, že predmetnú trestnú činnosť obvinený páchal práve počas vykonávania probačného dohľadu, ktorý mu bol uložený pri podmienanom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu za trestnú činnosť páchanú voči poškodenej, pričom bola nariadená aj kontrola technickými prostriedkami.

Vzhľadom na sťažnostné námietky obvineného krajský súd považuje za potrebné ešte dodať, že aj postup okresného súdu pri rozhodovaní o ponechaní vo väzbe, ktoré nasledovalo po oznámení trestného rozkazu stranám, je zákonný, racionálny a logický. Pokiaľ by totiž trestný rozkaz, ktorým bol obvinenému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, nadobudol právoplatnosť a stal sa vykonateľným, tak okresný súd by už nemohol rozhodovať o ponechaní obvineného vo väzbe, ale musel by ho z väzby prepustiť do výkonu trestu odňatia slobody. Tento postup nemal ako inak ovplyvniť rozhodovanie o väzbe, pretože dôvody väzby naďalej pretrvávajú (ako podrobne odôvodnil súd v napadnutom uznesení). Rovnako tento postup nemohol ovplyvniť ani možnosť opätovne navrhnúť konanie o dohode o vine a treste, pretože priestor pre takýto návrh dáva ustanovenie § 255 ods. 3 Tr. poriadku stranám na začiatku hlavného pojednávania.

Nedôvodná je aj námietka sťažovateľa o neúmernosti dĺžky trvania jeho väzby. Ako je zrejmé aj z trestného rozkazu okresného súdu, podľa doteraz zistených skutočností za primeraný považuje nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, čo je spodná hranica zákonom ustanoveného trestu, pričom vo výkone väzby je obvinený 6 mesiacov.

Vzhľadom na tieto skutočnosti sú podľa názoru krajského súdu sťažnostné námietky nedôvodné, a rozhodnutie okresného súdu zákonné. Preto krajský súd sťažnosť obvineného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú jednomyseľne zamietol.
jedmomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.